

Forvaltningsret

2. udgave

Jurist- og Økonomforbundets Forlag
2002

s. 365

Kravet om en individuel stillingtagen til skønsmæssige spørgsmål gælder også *bevisskøn*.

FOB 1974.79 omhandlede Høje Tåstrup Kommunes skøn over vandforbruget på en ejendom i perioden juni 1972 til 20. marts 1973 til brug ved fastsættelse af vandafgiften. Ejeren og hans familie havde i den nævnte periode boet i en campingvogn mens der blev opført et hus. Familien flyttede ind i huset den 20. marts 1973 på hvilket tidspunkt der blev opsat vandmåler. Kommunen opgjorde vandforbruget på grundlag af familiens forbrug af vand i april 1973. Ombudsmanden udtalte at det ved udøvelse af bevisskøn gælder som almindeligt princip at skønnet skal foretages så virkelighedsnært som muligt, og at den benyttede beregningsmetode ikke levede op til dette princip, navnlig fordi den ikke tog hensyn til forskellen i boligforholdene. Sagen endte med at kommunen tog sagen op på ny og reducerede det beregnede forbrug med 45 pct. I dommene *UfR 1983.349 H* og *UfR 1988.239 Ø* blev det fastslået at spørgsmålet om hvorvidt en person opfyldte henholdsvis bistandslovens og arbejdsløshedsforsikringslovens krav om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, må bedømmes konkret og ikke på grundlag af generelle antagelser om at studerende, henholdsvis lejrchefer på campingpladser ikke opfylder betingelsen (dommene er omtalt i kapitel 20.II.D.3, s. 832), jf. også *UfR 1990.364 Ø*.

I *UfR 1991.98 H* blev Københavns Kommune dømt til at anerkende at en overlærer der blev afskediget i 1982, fra den 1. september 1982 havde ret til kvalificeret svagelighedspension og ikke – som tildelt – almindelig svagelighedspension. Baggrunden for tildelingen af den lavere svagelighedspension var at læreren i december 1982 var blevet tildelt laveste invalidepension, og at kommunen fulgte den faste praksis at erhvervsevnetabet skulle dokumenteres ved tilkendelse af mellemste eller højeste invalidepension med virkning fra et tidspunkt i umiddelbar tilknytning til pensioneringsdatoen. Retten tilsidesatte denne praksis og tildelte læreren kvalificeret pension under henvisning til at han i december 1986 blev tildelt mellemste førtidspension på et lægeligt grundlag der stort set var identisk med det der havde foreligget i 1982, jf. også *FOB 1990.339* (s. 351, jf. s. 435, note 19). Se også *UfR 2000.1380 H*.

Forvaltningspersonellet
Tjenestemænd og overenskomstansatte

Jurist- og Økonomforbundets Forlag
2000

s. 41

Det er betegnende for alder som årsag til afskedigelse, at der er tale om et forhold, som tjenestemanden personligt er uden indflydelse på. Det tilsvarende gælder, i alt fald typisk, helbredsbetaget utjenstedygtighed som afskedigelsesårsag, men den tjenestemand, der er afskediget med pension på grund af svagelighed, har pligt til at lade sig genansætte, hvis han atter bliver tjenstedygtig.⁵⁵

Der kan blive tale om kvalificeret svagelighedspension efter TPL § 7, stk. 1, som har følgende ordlyd: En tjenestemand, der er under 60 år, og som tilkendes mellemste eller højeste social førtidspension, fordi erhvervsevnen er nedsat til en trediedel eller derunder, har ved afsked af denne årsag ret til en pension, som fastsættes på grundlag af den pensionsalder, han ville have opnået ved forbliven i tjeneste indtil det tidspunkt, da han skulle have været afskediget på grund af alder.⁵⁶

Der er fastsat særlige regler om tilskadekomstpension i TPL § 8.⁵⁷

Selvom de overenskomstansatte ikke har ret til statspension m.v., vil de som medlem af en pensionskasse typisk have ret til alders- og invalidepension.⁵⁸

56. Retten til forhøjet pension er uafhængig af ansættelsestidens længde, jf. TPL § 2, 2. Nærmere regler er fastsat i § 7, 2-4. FOB 1982.230, U 1991.98 H, U 1997.1633 H, U 1998. 1564 H.